

ת"פ 20828/06/15 - מדינת ישראל נגד אביאל בניטה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 20828-06-15 מדינת ישראל נ' בניטה (עצור בפיקוח)
מת 20874-06-15

19 מאי 2016

לפני כבוד השופט רונת בש
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

אביאל בניטה (עצור בפיקוח)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מאיה חזן

ב"כ הנאשם: עו"ד אבישור

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. בדיון שהתקיים בפניי ביום 17/12/2015 הורשע הנאשם, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום שתוקן מכוח הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, זאת בעבירות הבאות: עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333 ו-335 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

2. כעת, לאחר שהוגש בתיק זה תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם והושלם הליך הטיעונים לעונש, כל שנותר הוא - לגזור את דינו של הנאשם.

כתב האישום המתוקן

3. מכתב האישום המתוקן עולה, כי בין הנאשם לבין ד ס, יליד 1971 (להלן: המתלונן) התגלע סכסוך על רקע חשדו של המתלונן, כי הנאשם גנב ממנו ציוד המשמש לרכיבה על סוסים. ביום 29/05/2015, בשעות הצהריים לערך, הגיב המתלונן בשוגג להודעה שפרסם הנאשם ברשת הפייסבוק, בסמנו "לייק" להודעה ובתגובה לכך, שלח הנאשם למתלונן הודעה מאיימת, כהאי לשנא: "תקשיב יחתיכת מזדיין בתחת ואנס מה קרה התחלת לתת לי לייקים ימניאק מה לי ולך המזל שלך שאתה נשוי לבת ד שלי אז שחרר למה אני ינייק אותך ואת כל מי שמטפטף לך".

עמוד 1

4. בהמשך לכך, בשעה 14:20 לערך, על פי כתב האישום המתוקן, התקשר הנאשם למספר הטלפון של המתלון והשניים התעמתו ביניהם באופן מילולי, לרבות קללות הדדיות ואיום של הנאשם כלפי המתלון: "אני בא לפרדס חנה אני יזיין אותך".

5. עוד עולה מכתב האישום המתוקן, כי ביום 29/05/2015, בשעה 15:15 לערך, הגיע הנאשם לבית המתלון ברחוב....בפרדס חנה, יחד עם אפי דוקרקר (להלן: אפי) ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה, שאז נכנס אפי לחצר ביתו של המתלון וקרא לו לצאת החוצה. המתלון יצא לחצר, שאז התקרב אליו הנאשם, כשבידו פטיש, באמצעותו הכה הנאשם בראשו של המתלון בעוצמה. לאחר מכן ובעוד המתלון פצוע ומדמם בראשו, אמר הנאשם למתלון, כי הוא קונס אותו בסכום של 200,000 ₪ וברח מהמקום. בעקבות התקיפה הנ"ל, פונה המתלון למרכז הרפואי "הלל יפה" בחדרה, שם אובחן כסובל משבר פריאטרי משמאל ומפנאומוצפלוס וכן מחתך מדמם באורך 5 ס"מ באזור הפריאטלי. בעקבות החבלה הנ"ל, אושפז המתלון בבית החולים למשך 5 ימים.

6. בכתב האישום המתוקן נטען, כי הנאשם חבל במתלון חבלה חמורה כשהוא נושא נשק קר וכן כי הנאשם איים על המתלון, בכל דרך שהיא, בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בכוונה להפחיד את המתלון או להקניטו.

תסקיר שירות המבחן

7. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם בן 35, גרוש ואב לבן ובת בגילאים 11 ו-12 שנה. עד למעצרו בגין תיק זה, גידל הנאשם את בנו ומאז מעצרו של הנאשם, מצוי הבן בטיפול של סבתו. הנאשם סיפר לשירות המבחן כי הוריו התגרשו בהיותו בגיל ההתבגרות. מהתסקיר עולה, כי הנאשם סיפר שאביו נהג לשותות אלכוהול ונקט ב אלימות קשה כלפי אמו, וכן כי אביו נרצח לפני כ-5 שנים, דבר שגרם לו למשבר רגשי ובגין כך טופל ע"י פסיכולוג במשך שנה וחצי, זאת כפי שעולה מדו"ח מחלקת הרווחה שהומצא לשירות המבחן. עוד עולה מהדו"ח הנ"ל כי הנאשם אובחן כסובל מהפרעת אישיות אנטי-סוציאלית, מהפרעת הסתגלות, מדיכאון, מחרדות ומאי שקט, אולם נשללה מחלה נפשית של הנאשם וכן נשלל הצורך שלו במעקב פסיכיאטרי. כן עולה מהדו"ח התרשמות של מחלקת הרווחה בדבר קיומו של קשר קרוב בין הנאשם לבין בנו, המאופיין באכפתיות ודאגה. הנאשם שלל בפני שירות המבחן שימוש בחומרים ממכרים.

8. מהתסקיר עולה התרשמות של שירות המבחן מהנאשם כבחור בעל סף תסכול נמוך, המתקשה לרסן את דחפיו התוקפניים ולהתמודד עם קשייו. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם היה נתון בגין תיק זה תחת צו פיקוח מעצרים, במסגרתו השתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית ואף שיתף פעולה בקבוצה זו, אולם באחד המפגשים התפרץ הנאשם באופן מילולי ותוקפני כלפי קצינת המבחן ולפיכך הוצא מהקבוצה.

9. הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה בפני שירות המבחן לביצוע העבירות שבפנינו, תוך שטען כי הגיע למקום האירוע מתוך רצון להידבר עם המתלון שהאשים אותו בגניבה, אולם המתלון תקף אותו באמצעות סכין. עוד טען

הנאשם כי נאלץ להתגונן מפני תקיפה זו, באמצעות כלי שהיה בחצר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לבטא אמפטיה כלפי המתלונן. עוד התרשם שירות המבחן מהנאשם כאדם בעל דימוי עצמי נמוך, סף תסכול נמוך וקושי להתמודד במצבי תסכול ולחץ. המאפיינים הנ"ל של אישיותו של הנאשם ומצבו הרגשי הלא יציב, מקשים עליו לאמץ אורח חיים נורמטיבי, מה גם שהנאשם אינו נוטל טיפול תרופתי באופן קבוע ואינו מייחס לכך חשיבות רבה, זאת כפי שעולה מהתסקיר.

10. שירות המבחן העריך כי הנאשם עלול להגיב באופן אלים, ללא יכולת לווסת את דחפיו ורגשותיו, זאת במצבים בהם הוא חווה פגיעה בכבודו או קושי להתמודד במצב של מורכבות רגשית. להערכת שירות המבחן, מאפייני האישיות של הנאשם, העדר קבלת אחריות אקטיבית על ידו לביצוע העבירות, כמו גם העדר אמפטיה של הנאשם למתלונן, מלמדים על רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות אלימות ע"י הנאשם. שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולת רגשית דלה להשתלב בתהליך טיפולי בתחום האלימות, וכן כי הנאשם הביע נזקקות מינימאלית להשתתף בתהליך מסוג זה. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

ראיות המאשימה לעונש וטיעוניה לעונש

11. ב"כ המאשימה הגיש בדיון בפני את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/1) וכן דו"ח סיכום אשפוז של המתלונן בבית החולים "הלל יפה" (ת/2), וכן הוגשו טיעוני המאשימה לעונש בכתב (ת/3).

12. ב"כ המאשימה ציין בטיעונו לעונש את חומרת מעשיו של הנאשם, כמו גם את התוצאה החמורה של המעשים (שבר בגולגולת של המתלונן וחבלות נוספות בראשו שהצריכו אשפוז בן חמישה ימים בבית חולים). עוד ציין ב"כ המאשימה כי למזלו של המתלונן, לא נגרמו לו חבלות קשות יותר כתוצאה מתקיפתו בראשו על ידי פטיש. ב"כ המאשימה הוסיף והדגיש את חומרת נגע האלימות בחברתו, כמו גם את תופעת השימוש בנשק קר ליישוב סכסוכים, אותם יש לבער באמצעות ענישה מחמירה.

13. ב"כ המאשימה הוסיף וציין את העונש המרבי שנקבע על ידי המחוקק בגין העבירות בהן הורשע הנאשם - 14 שנות מאסר לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ו-3 שנות מאסר לעבירת האיומים. לטענתו, תקרת העונש צריכה לשמש כנקודת מוצא לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בגין המעשים החמורים בהם הורשע הנאשם. ב"כ המאשימה הבהיר כי במקרה זה נפגעו הערכים החברתיים הנוצצים בחשיבות שבשמירה על גופו של המתלונן והטעים כי המתלונן נפגע במישורים נוספים כתוצאה מהאיומים של הנאשם כלפיו. ב"כ המאשימה ציין את חלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירות וכן את הנזקים שנגרמו כאמור למתלונן, זאת אל מול העובדה שסיבה שולית של מה בכך הביאה את הנאשם לביצוע העבירות, כאמור בכתב האישום.

14. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לעונש בדיון בפני לתמונה המצטיירת מתסקיר שירות המבחן, תוך שטען כי מהתסקיר עולה תמונה עגומה לגבי האישיות של הנאשם, וכן עולה מהתסקיר כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות על ידי הנאשם, כמו גם העובדה שאין בכוחו של שירות המבחן להציע כלים להפחתת מסוכנותו. ב"כ

המאשימה הטעים בטיעוניו לעונש, כי היה על הנאשם לחשוב על ילדו, על אמו ועל אחותו עובר לביצוע העבירות, אולם הוא לא עשה כן ונתן דרור לאלומות הטמונה בו.

15. ב"כ המאשימה הפנה בטיעוניו לעונש לפסיקה הנזכרת בטיעוניו לעונש בכתב (ת/3), זאת לעניין עונשים שהושגו הן בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והן בגין עבירת האיומים. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם הנע בין שלוש וחצי שנות מאסר לשש שנות מאסר, תוך שהסכים לראות את שתי העבירות מושא כתב האישום כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. לסיכום, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של מספר שנות מאסר מאחורי סורג ובריח, זאת לצד מאסר על תנאי משמעותי, קנס כספי כבד ופיצוי למתלונן.

ראיות ההגנה לעונש וטיעוניה לעונש

16. במסגרת ראיות ההגנה לעונש, העידה הגב' זהבה מרקוביץ' (להלן: הגב' מרקוביץ') המשמשת כחברת מליאה במועצה האזורית "חוף הכרמל" וכיו"ר וועדת חינוך ונוער בעתלית.

מעדותה של הגב' מרקוביץ' בפני עלה כי האחרונה טיפלה שנים רבות, במסגרת תפקידה, בבני נוער, לרבות בבנו של הנאשם, אשר התגלה לה כילד רגיש, שהופעתו נקייה ומסודרת. גב' מרקוביץ' תיארה את הנאשם כמי שטיפל בבנו באופן מסור וגידל אותו כהורה יחיד. מדבריה של הגב' מרקוביץ' בדיון בפני עולה הקשר הדוק בין הנאשם לבין בנו והרצון של הבן להסב אושר לאביו. הגב' מרקוביץ' ביקשה לאפשר לבנו של הנאשם את ההזדמנות לגדול עם אביו, מה גם שהבן מצוי כיום בגיל ההתבגרות הידוע כגיל קשה. עוד העידה, במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה, אמו של הנאשם שביקשה לאפשר לנאשם לקבל טיפול ולגדל את בנו שהוא כיום בן 11.5. אמו של הנאשם הדגישה את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, בציינה כי אביו נרצח לפני חמש שנים וכי אחותו חלתה במחלה קשה ונזקקת לטיפולים.

17. ב"כ הנאשם, בטיעוניו לעונש בפניו, טען כי לביצוע העבירות שבפניו, לא קדם תכנון ולא הוכח כי הנאשם הצטייד מראש בפטיש. לטענת הסנגור, עולה מכתב האישום אירוע שהוא יותר אימפולסיבי מאשר מתוכנן. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי עובר לאירוע העיקרי התעמת המתלונן עם הנאשם וקילל אותו ולפיכך ביקש להתחשב בנסיבה זו לטובת הנאשם.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי אין כל ראיה, מעבר לנטען בכתב האישום, לכך שלמתלונן נגרם נזק קבוע.

18. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו בפני את נסיבותיו האישיות של הנאשם. ב"כ הנאשם הטעים, כי הנאשם הוא אדם קשה יום שחווה משברים מאד קשים בחייו על רקע הירצחו של אביו ומחלת אחותו. עוד ביקש ב"כ הנאשם לראות בכך שהנאשם מקבל קצבת נכות פסיכיאטרית מהמוסד לביטוח לאומי וסובל מהתקפי חרדה ודיכאון, כמתואר בתסקיר שירות המבחן, כנסיבות המלמדות באשר ליכולתו המוגבלת של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הטמון בהם.

19. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו בפני את הקשר ההדוק בין הנאשם לבין בנו וטען כי מעצרו של הנאשם השפיע קשות על בנו. ב"כ הנאשם חלק על עמדת שירות המבחן לפיה הנאשם אינו בר טיפול וטען בנקודה זו, כי הנאשם מצוי כחלק מתנאי שחרורו במסגרת של עבודה בחוות סוסים טיפולית וכן כי הנאשם גילה נכונות בעבר לקבל טיפול פסיכולוגי, על בסיס קבוע. עוד ציין ב"כ הנאשם את השתתפות הנאשם בקבוצה טיפולית, במסגרת צו פיקוח מעצרים שהושת עליו.

20. ב"כ הנאשם טען כי בתקופה של 13 השנים האחרונות, הכוללת את התקופה מאז לידת בנו של הנאשם בן ה-11.5, לא היה הנאשם מעורב בביצוע עבירת אלימות. ב"כ הנאשם שב וציין, כי הנאשם הוא בר שיקום וטען כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של מאסר בפועל, אשר ייתכן שירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה להמחשת עמדתו העונשית בתיק זה (נ/1 ו-נ/2). עוד ציין ב"כ הנאשם את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ואת העובדה שמאז ביצוע העבירות חלפה תקופה של שנה, במסגרתה לא היה מעורב הנאשם בפלילים. לפיכך, לסיכום, ביקש ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

21. הנאשם, בדבריו בדיון בפני, הביע צער על מעשיו, תוך שאישר כי הוא מבין את חומרתם. הנאשם הביע גם תקווה שהמתלונן יסלח לו וביקש, תוך שמירר בבכי, לאפשר לו לחבור חזרה לבנו, לטפל בו וכן לסייע לו להתארגן לקראת טקס בר המצווה שלו.

דיון והכרעה

22. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום (מיום 10.7.12) את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם שהוא, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, התחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

23. במקרה שבפנינו הורשע הנאשם בביצוע עבירות שעיקרן העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אשר בוצעה בצד עבירת האיומים. העונש המרבי שקבע המחוקק בגין העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות הוא עונש של 14 שנות מאסר, זאת לא בכדי. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שבפנינו הוא שלומם ובטחונם של אדם (המתלונן במקרה דנן). מעבר לפגיעה הפיזית הקשה בשלמות גופו של המתלונן, נגרמה לו, מטבע הדברים, בנסיבות העניין, גם פגיעה רגשית, אשר אותה יישא בנפשו לאורך חייו.

24. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אציין את החלק הבלעדי של הנאשם בביצוע. עוד אציין,

לחובת הנאשם, כי הנאשם הוא זה שהגיע לבית המתלון והכה את המתלון, באמצעות פטיש בעוצמה בראשו. אין אמנם אינדיקציה ראייתית לכך שהנאשם הצטייד בפטיש מבעוד מועד, אולם ניתן לקבוע במקרה שבפנינו כי אין מדובר באירוע ספונטני ונעדר תכנון כלל, זאת נוכח התקרבות הנאשם אל המתלון בעודו מחזיק פטיש בידו. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אוסיף ואדגיש את הנזק הגופני שנגרם למתלון כתוצאה מתקיפתו באמצעות פטיש על ידי הנאשם, זאת כפי שעולה ממקרא עובדות כתב האישום ומעיון בדו"ח סיכום האשפוז של הנאשם בבית החולים. הנאשם נחבל בראשו, נגרמה לו חבלה חמורה של שבר בגולגולת והוא אושפז במשך חמישה ימים בבית חולים. בנקודה זו יצוין כי צדק ב"כ המאשימה בדבריו בפניי, לפיהם האירוע יכול היה להסתיים באורח חמור יותר, זאת בהינתן העובדה שהנאשם הכה את המתלון בראשו באמצעות פטיש, כאשר למרבה המזל לא נגרם למתלון נזק קשה יותר. עוד יוטעם כי אינני מתעלמת ממצבו הנפשי של הנאשם, הסובל מדיכאון ומחרדות ואף הוכר כנכה בשיעור של 75% על ידי המוסד לביטוח לאומי. דא עקא, שלא הונחה ע"י ההגנה כל תשתית ראייתית המאפשרת לראות את מצבו הנפשי הנ"ל של הנאשם ככזה שפגע באופן ממשי ביכולתו להבין את אשר הוא עושה, את משמעות מעשיו ואת הפסול הטמון בהם, ולפיכך דין טענת ההגנה בעניין זה- להידחות. בנקודה זו אוסיף ואציין, כי אין בכך שהמתלון והנאשם התעמתו מילולית עובר לאירוע כדי להפחית מחומרת נסיבות ביצוע העבירה. ודוק, מהלך העימות הנ"ל כלל, כפי שעולה מכתב האישום, קללות שנאמרו הן על ידי הנאשם והן על ידי המתלון, לרבות אימים של הנאשם כלפי המתלון.

25. במקרה דנן בחר הנאשם לפתור סכסוך בינו לבין המתלון בדרך של אלימות קשה. בעניין זה יפים הדברים הבאים, כפי שנאמרו מפי כב' הש' ארבל בע"פ 4173/07 פלוני נ' מ"י (ניתן ביום 16/8/07): "רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית וכל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

אף בע"פ 6971/13 אושר עמרון נ' מ"י (ניתן ביום 23.9.14) התייחס בית המשפט העליון לתופעה החמורה של יישוב מחלוקות וסכסוכים, תוך שימוש בנשק קר, כהאי לישנא: "כבר נלאינו מלחזור ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרב צעירים, של יישוב מחלוקות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכך, תוך שימוש בנשק קר או חם. זוהי תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גווניה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה".

26. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תובא הפסיקה הבאה:

· ע"פ 935/14 אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30.11.14) -המערער הורשע עפ"י הודאתו, בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, זאת בגין תקיפת המתלון בסכין מטבח. למערער היו הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות. המערער הביע חרטה וטען שהמתלון סלח לו. ביהמ"ש המחוזי הטיל עליו 50 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלון בסכום של 15,000 ₪. ביהמ"ש העליון דחה את ערעורו של המערער הנ"ל, תוך שקבע כי

על אף שעונש המאסר שהושת עליו מצוי ברף הגבוה של הענישה, הרי זהו עונש ראוי בנסיבות העניין.

ע"פ 6484/14 תלחמי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 06.12.15)-המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערער הטיח לעבר ראשו של המתלון מוט מתכת, עם קצוות מושחזים. המתלון הגן בידו על ראשו וכתוצאה מכך נחבל בידו השמאלית באופן שהצריך ניתוח. המערער נעדר עבר פלילי. ביהמ"ש המחוזי גזר עליו 21 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלון בסך 30,000 ₪. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור וקבע כי בנסיבות העניין,

ביהמ"ש המחוזי לא חרג ממתחם העונש הראוי, ואף בתוך המתחם לא החמיר יתר על

המידה עם המערער.

ע"פ 4631/13 מדינת ישראל נ' מוסא כרים ואח' (ניתן ביום 25.02.14)- המערערים הורשעו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערערים תקפו את המתלון במקלות, אגרופים ובעיטות, תוך כדי תגרה שהתפתחה במקום. המתלון הובהל לביה"ח, כשהוא סובל מחבלה חמורה בראשו ובגבו. מערער 1 יזם את האירוע והינו בעל פלילי בעבירות אלימות מסוג עוון. מערער 2 ללא עבר פלילי. ביהמ"ש המחוזי גזר על מערער 1 עונש של 40 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 25,000 ₪ ועל מערער 2 נגזרו 28 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 25,000 ₪. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור.

ע"פ 6186/12 סיסאי קסטה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 17.02.13)- המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערער תקף את המתלון בפניו, באמצעות בקבוק בירה, על רקע דין ודברים ביניהם כאשר שניהם היו בגילופין. למתלון נגרמו שברים בעצמות הפנים ופגיעות נוספות בראשו. למערער היה עבר פלילי והתסקיר של שירות המבחן בעניינו לא היה חיובי. ביהמ"ש המחוזי הטיל על אותו מערער עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור.

ע"פ 379/15 אגינצ'ה לוי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.07.15)-המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. במהלך ויכוח בינו לבין המתלון, הטיח המערער בחוזקה בקבוק בירה מלא בחלקו, בפניו של המתלון. עקב כך המתלון נותח ואושפז בבי"ח. למערער היו הרשעות קודמות בעבירות אלימות. ביהמ"ש המחוזי קבע כי מתחם הענישה נע בין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל והטיל על המערער 30 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסכום של 10,000 ₪. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור וקבע שהעונש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה.

ע"פ 7475/14 מהדי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.12.14) -המערער הורשע מכוח הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין המערער לבין המתלון התפתח ויכוח על רקע עקיפת המתלון את רכבו של המערער. המערער יצא מרכבו, דחף את המתלון ובהמשך היכה את המתלון באמצעות כלי עבודה ממתכת. כתוצאה ממעשיו של המערער, נשברו למתלון שלוש שיניים ונגרם לו חתך בשפתו העליונה שנדרשו תשעה תפרים על מנת לאחותו. ביהמ"ש המחוזי הטיל עליו 24 חודשי מאסר בפועל. העליון הפחית את עונשו ל - 20 חודשים, בשל השיהוי הניכר של יותר משנתיים וחצי, ממועד ביצוע העבירה עד להגשת כתב אישום וכן בהינתן פרק הזמן של

יותר מארבע וחצי שנים עד למתן גזר הדין.

27. לאחר שבחנתי את הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ע"י הנאשם, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירות, כאמור לעיל, ואת הפסיקה העולה מטיעוני המאשימה לעונש (ת/3) וכן את הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה (נ/1 ו-נ/2), הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם בתיק זה נע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, זאת בצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן שיושתו על הנאשם.

28. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40 י"א לחוק העונשין, אציין בראש ובראשונה את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן ובעיקר את העדת המתלונן, מה גם שמדברי ב"כ המאשימה בדיון בפני עולה, כי המתלונן הביע בפני המאשימה את רצונו שלא להעיד בבית המשפט נוכח חששו מהנאשם. עוד אציין במסגרת זו את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם העולות מתסקיר שירות המבחן, כמו גם מראיות ההגנה לעונש ומטיעוני הסניגור המלומד לעונש. יצוין בנקודה זו בקליפת אגוז, מצבו הרגשי המורכב של הנאשם, הירצחו של אביו, מחלת אחותו והיותו של הנאשם אדם קשה יום, כמתואר על ידי הסניגור. עוד אוסיף, לטובת הנאשם, את התמונה המצטיירת מתסקיר שירות המבחן ומראיות ההגנה לעונש לגבי הקשר ההדוק בין הנאשם לבין בנו בן ה-11.5 אותו גידל הנאשם בגפו, במסירות רבה ובאהבה אין קץ. לחובת הנאשם יצוין עברו הפלילי הכולל בחובו הרשעות קודמות, אולם מנגד יובהר כי מרבית העבירות מושא ההרשעות הקודמות בוצעו על ידי הנאשם לפני פרקי זמן ניכרים. יוטעם בנקודה זו כי עבירת האלימות האחרונה בוצעה על ידי הנאשם לפני כ-12 שנים.

29. מתסקיר שירות המבחן עולה, כאמור לעיל, כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה לביצוע העבירות וכן כי לנאשם יכולת רגשית דלה להשתלב בהליך טיפולי, מה גם שהנאשם לא הביע נזקקות של ממש לעבור הליך של טיפול. לפיכך, ונוכח העובדה שמהתסקיר עולה הערכה כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירה על ידי הנאשם בעתיד היא גבוהה, ובהינתן חומרת נסיבות ביצוע העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אין מקום לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם בענייננו מטעמים של שיקום וברי כי אין מקום להשית על הנאשם מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות, כמבוקש ע"י ההגנה.

30. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמו גם את העובדה שהנאשם היה נתון בגין תיק זה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך תקופה של ארבעה חודשים, הנני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, זאת בצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי משמעותי ופיצוי בסכום של 20,000 ₪ לטובת המתלונן.

31. סיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 1.6.15 עד ליום 28.7.15 ומיום 6.8.15 עד ליום 20.10.15).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגינה.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגינה.

הנני מורה לנאשם לפצות את המתלונן, ד ס, פיצוי בסכום של 20,000 ₪, אשר יופקד על ידי הנאשם בקופת בית המשפט עבור המתלונן, זאת עד ליום 15.9.16.

על המאשימה להמציא העתק מגזר הדין למתלונן ולהמציא תוך שבעה ימים את פרטי המתלונן, בדרך של הגשת הודעה בכתב לתיק בית המשפט.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום י"א אייר תשע"ו, 19/05/2016 במעמד הנוכחים.

רונית בש , שופטת

הוקלד על ידי זוהר אוזנה